

Dernæst gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 60 af 26 Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer med Tillægslove.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 736).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst fulgte:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 748).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Retsafgifter i Domsager m. m. af 11. April 1916 (Forhøjelse af visse Forkyndelsesafgifter).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 752).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretog man:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Institut for Byggeforskning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 752).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Forespørgsel til Justitsministeren af Steincke.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 619).

Forespørgeren (Steincke): Ved anden Behandling af Forslaget til Lov om Ændringer i Straffelovstillelæggene om Førræderi m. v. den 28. Juni i Fjor tillod jeg mig at fremdrage Spørgsmaalet om de saakaldte Stikkerlikvideringer og rettede en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Denne Henvendelse stod for min egen Regning, selv om jeg havde god Grund til at antage, at mine Betragtninger i Hovedsagen vilde kunne tiltrædes af andre inden for mit eget Parti og ogsaa inden for det nedsatte Udvalg i Landstinget.

For at ærede Medlemmer, som ikke nu maatte kunne erindre Enkeltheder med Hensyn til denne Henvendelse, skal være helt klar over Forespørgselens Karakter, skal jeg kort anføre, at mine Betragtninger gik ud paa følgende: Uanset hvad der under Overgangstiden efter Krigen og Besættelsen maatte være blevet Praksis, var det efter